

Vlaams
Parlement

stuk **2480** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 26 februari 2014 (2013-2014)

Motie

van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en
Marijke Dillen

betreffende een belangenconflict

TOELICHTING

Momenteel is in de Senaat het wetsvoorstel tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wat de wegsignalisatie en de verkeersboodschappen betreft (*Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-273) in behandeling. Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 6 november 2008 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend (*Parl.St.* Kamer, nr. 52-1550/1).

De indiener stelt dat, aangezien het buitenlands vrachtverkeer op onze wegen bijzonder sterk is gestegen, het van cruciaal belang is dat de buitenlandse bestuurders onze wegsignalisatie en verkeers(veiligheids)boodschappen ook goed kunnen begrijpen en ook voor hen de verkeerstekens en verkeersboodschappen begrijpelijk én leesbaar zijn.

Dergelijke boodschappen in meerdere talen zijn volgens de indiener van het wetsvoorstel in België evenwel nog steeds verboden. Volgens de indiener bestaat er dus een spanningsveld tussen de taalwetgeving en de vereisten van verkeersveiligheid.

Het wetsvoorstel beoogt dan ook aan hoofdstuk I van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, een artikel 1/1 in te voegen, luidende:

“Art. 1/1. Van de toepassingsfeer is uitgesloten: de overheidsinformatie die ertoe strekt om, onder welke vorm ook, weggebruikers in kennis te stellen van de betekenis van wegsignalisatie en van de inhoud van verkeersboodschappen.

De Koning wordt belast met de uitvoering van deze bepaling bij een in Ministerraad overlegd besluit.

Het eerste lid is enkel van toepassing op wegen die onder het beheer vallen van de gewesten.”.

De indieners van deze motie houdende een belangenconflict stellen dat dit wetsvoorstel er de facto toe strekt de taalwetgeving niet langer van toepassing te maken op verkeerssignalisatie en wegboodschappen. Zo zou het via dit wetsvoorstel perfect mogelijk worden om bijvoorbeeld een eentalig Poolse campagne in Vlaanderen op te zetten, zonder Nederlands equivalent en bijvoorbeeld specifiek gericht op de inderdaad vrij talrijk aanwezige Poolse vrachtwagenchauffeurs die van onze autosnelwegen gebruikmaken.

Zoiets getuigt evenwel van weinig respect voor de ingezetenen van België die één van de nationale talen spreken (Nederlands, Frans of Duits) en zou ook mogelijks kunnen leiden naar een proliferatie van anderstalige signalisatie en verkeersveiligheidsboodschappen.

Daarnaast kan men zich ernstige vragen stellen bij de legistische werkwijze van de indiener van de wetsvoorstel. Aan de regering wordt een wel zeer ruime delegatie gegeven.

Los hiervan stelt zich de vraag naar de bevoegdheid zelf. Artikel 129 van de Grondwet stelt zeer duidelijk dat de gemeenschappen bevoegd zijn voor bestuurszaken. Vlaanderen is beheerder van de gewestwegen en bijgevolg bevoegd voor het taalgebruik dienaangaande.

Dit wetsvoorstel zorgt voor een publiek domein in ieder geval voor de allereerste algemene uitzondering op de taalwetgeving en heeft aldus grote precedentwaarde.

Vandaar dat een belangenconflict zich dan ook opdringt.

Joris VAN HAUTHEM
Marleen VAN DEN EYNDE
Marijke DILLEN

MOTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het wetsvoorstel (*Parl. St.* Senaat 2010-11, nr. 5-273) tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wat de wegsignalisatie en de verkeersboodschappen betreft;
- overwegende dat met dat wetsvoorstel de taalwetgeving niet langer van toepassing wordt gemaakt op de verkeerssignalisatie en de verkeersboodschappen vanwege de overheid/overheidsinstellingen;
- gelet op het feit dat op deze manier voor het eerst een uitzondering gemaakt wordt op het toepassingsgebied en zulks een belangrijk en gevaarlijk precedent is;
- overwegende dat na de implementatie van de zesde staatshervorming het verkeersveiligheidsbeleid wordt overgeheveld naar de gewesten;
- gelet op:
 - 1° de drie overkoepelende en 31 concrete aanbevelingen van de Vlaamse Conferentie Regionalisering Verkeersveiligheid teneinde die nieuwe bevoegdheden optimaal in te vullen en zo het Vlaamse verkeersveiligheidsbeleid verder uit te bouwen;
 - 2° het gegeven dat in deze aanbevelingen nergens melding wordt gemaakt van het door de indiener van het wetsvoorstel opgeworpen probleem rond het begrijpen van de verkeerssignalisatie en de verkeers(veiligheids)informatie en -boodschappen door buitenlandse weggebruikers;
 - 3° het gegeven dat de Vlaamse Regering wel wordt aanbevolen een handboek met aanbevelingen inzake wegontwerp op te stellen voor alle wegbeheerders in Vlaanderen, om de uniformiteit en de eenduidigheid van de weginfrastructuur te verbeteren en zo de ‘leesbaarheid’ van de weg te bevorderen;
 - 4° het feit dat het taalgebruik in bestuurszaken een bevoegdheid van de gemeenschappen is;
- gelet op:
 - 1° artikel 32, §2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
 - 2° artikel 109 van het Reglement van het Vlaams Parlement;
- verklaart ernstig te worden benadeeld door het wetsvoorstel tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wat de wegsignalisatie en de verkeersboodschappen betreft (*Parl. St.* Senaat 2010-11, 5-273) en vraagt daarom de schorsing van de behandeling van voornoemd wetsvoorstel met het oog op overleg.

Joris VAN HAUTHEM

Marleen VAN DEN EYNDE

Marijke DILLEN